

Vuosikertomus 2024

Partiolippukunta Polaris ry

Toiminta

Polaris-lippukunnan toimintavuosi oli menestyksekkäs. Toiminnan keskiössä oli säännöllinen viikko- ja kuukausitoiminta, jota järjestettiin perhepartiosta tarpojiin noin viidellekymmenelle lapselle ja parille kymmenelle aikuiselle.

Lippukunta on edelleen kasvu- ja kehitysvaiheessa 19.9.2019 tapahtuneen uudelleenkäynnistytksen jälkeen. Perhepartio luo pohjaa toiminnalle, ja Polariksen itsensä kasvattamia sudenpentuja siirtyy seikkailijoihin. Seikkailijoista puolestaan siirtyi syksyllä jo runsaslukuinen joukko tarpojiin. Kokonaan uusia jäseniä saatiin pitkin vuotta puskaradion kautta kaikkiin ikäkausiryhmiin. Lippukunta on saavuttanut tilanteen, jossa sen toiminnan piirissä syntyy vahvoja monivuotisia partiopolkuja. Elämänmittaiset vaikutukset ovat pitkäjänteisen kasvatustyömme tavoite. Lippukunnassa ei sen nuoruudesta johtuen ole vielä aktiivisia samoajia, mutta nykyinen tarpojaryhmä on niin tiivis ja sitoutunut joukko, että selvästi myös uusi samoajasukupolvi on kasvamassa. Vuoden 2024 lopussa yhdistyksellä oli noin 70 jäsentä. Aikuisille partiolaisille Polaris on mahdollisuus toteuttaa yhteiskuntavastuullisuutta, oppia ja pitää hauskaa yhdessä lasten ja nuorten kanssa.

Lippukunnan seikkailijat ja tarpojat kokoontuvat yhdessä torstaisin samojen teemojen parissa. Toimintaa kuitenkin eriytetään illoissa ikäkausittain ja vartioittain. Seikkailija-tarpoja kokonaisuuden johtamiseen osallistuu 4-5 aikuista. Konsepti on osoittautunut toimivaksi. Se mahdollistaa monimuotoisen ja häiriöttömän toiminnan ja jopa 40 tapaamista vuodessa. Sudenpennut kokoontuvat maanantaisin. Heidän toimintansa on pääosin ollut riippuvaista yhdestä vetäjästä. Tätä pyritään parantamaan. Perhepartio kokoontuu kuukausittain vetäjänsä organisoimana. Perhepartiossa myös vanhemmat ovat tärkeässä roolissa, mikä tuo kokonaisia perheitä toiminnan piiriin.

Vuoden teemana oli Kehittyvien perinteiden Suomi. Kehittyvissä perinteissä keskeistä on yhdessä rakentaminen olemassa olevalle pohjalle. Muistelimme siis menneitä ja loimme uutta. Fiskarsin seudulla toimivalla lippukunnalla on loistavat edellytyksen oppia menneestä. Uudeksi perinteeksi katsottiin Polariksen talvileiri, joka järjestettiin toisen kerran. Samoin puurojuhla sekä kauden avajaiset ja päättäjäiset alkavat muodostua traditioiksi. Puurojuhlan osalta joudutaan suuren suosion vuoksi katsomaan jo suurempaa juhlatilaa, joka onkin kiikarissa. Myös erilaiset yhdistävät tunnuksot ja symbolit ovat kehittyneet voimakkaasti lasten ehdoilla.

Polariksen toiminnassa on yhteisöllisyyden ja yhteiskuntaan osallistumisen lisäksi keskeistä luonto ja toiminta luonnossa. Tarpojat ja seikkailijat kokoontuvat alueen huikeissa luontokohteissa ympäri vuoden säästä riippumatta. Fiskars oyj on maanomistajana osaltaan mahdollistanut erähenkistä toimintaamme.

Syyskokouksessa yhdistys sai uuden, seitsenhenkisen hallituksen, edellisen kolmihenkisen hallituksen tilalle. Isompi ja aktiivinen hallitus kertoo hyvin tehdystä työstä. Samalla se auttaa lippukuntaa kehittymään edelleen.

Ikäkausiryhmien toiminta

Lippukunnan keskeisin toimintamuoto on viikkotoiminta. Kukin ikäkausiryhmä toteutti partio-ohjelmaa kevät- ja syyskauden alussa tehtyjen suunnitelmien mukaisesti.

Perhepartio

Perhepartiolaiset, Pikkukarhut, kokoontuivat kauden aikana noin kerran kuukaudessa. Kevään ja syksyn aikana he tekivät retkiä lähiympäristöön. Perhepartio on pyörinyt aktiivisten vanhempien vetämänä.

Tammikuussa perhepartio kokoontui Fiskarsin kylätilalla tutustuen suomalaisiin eläimiin, niiden pesiin ja ravintoon. Helmikuun tapaaminen peruuntui sairastelun vuoksi. Maaliskuussa rakennettiin linnunpönttöjä Hirvikalliossa ja huhtikuussa Polariksen perhepartio kutsui Raaseporin muita perhepartiolaisia mukaan linturetkelle Lepinjärvelle. Retkeen osallistui Polariksen lisäksi Karis Flickorna. Kevään viimeinen tapaaminen pidettiin Bakluran lavalla tutustuen alkukesän kasveihin.

Syyskausi aloitettiin yönyliretkellä Davatorpissa 30-31.8. sudenpentujen kanssa. Retkelle osallistuvat lapset saivat myös askarrella itselleen partiohuivin ja nimilapun. Syyskuun tapaaminen pidettiin Ovanmalmisissa ja ohjelmassa oli tutkia syysluontoa, sieniä ja värejä. Lokakuussa perhepartio teki retken Kasbergetille paistamaan lettuja trangialla ja marraskuussa tavattiin Fiskarsin kylätilalla, jossa osallistuimme pienten lasten ensiapukurssille. Joulukuussa Pikkukarhut päättivät kauden tekemällä retken Risslan laavulle, jossa pohdittiin eläinten talvehtimista ja koristeltiin metsäneläimille joulukuusi.

Perhepartio oli kutsuttu myös koko lippukunnan puurojuhlaan. Perhepartion vastuullisena vetäjä toimi Linda Sointu.

Sudenpennut

Sudenpentulauma kokoontui syksyn aikana kerran viikossa vaihtelevasti maastossa, kololla ja kylätilalla. Sudenpentujen syksyn tärkeimmät tavoitteet ovat olleet lauman muodostuksessa sekä Tervetuloa partioon -perusteissa. Lauma on opetellut lupauksen antoa, merimiessolmun tekemistä, lipunnostoa ja tietenkin tulen kanssa työskentelyä unohtamatta leikkejä, pelejä ja

huutoja. Suurin osa sudenpennuista antoi lupauksen syksyn pimeänä viikonloppuna Davatorpin partiokämpällä, iltanuotiolla. Sudenpentujen vastuuakelana toimi Marjukka Lampenius

Morris, Melker, Walden ja Sakari Sudenpennuista. Kuva: Tuula Elonen

Seikkailijat

Seikkailijaryhmä oli koko vuoden iso ja innokas. Ryhmän toimintaan osallistui vuonna 2024 yhteensä 24 seikkailijaa, joista kuusi siirtyi sudareista tai aloitti syksyllä. Lisäksi viikkotoimintaan osallistui viisi tutustujaa tai vierailijaa. Kahdeksan seikkailijaa siirtyi syksyllä tarpojiin, joissa he kaikki jatkavat edelleen. Seikkailijoilla oli kevätkaudella yhteensä 277 ja syyskaudella 242 osallistumiskertaa.

Seikkailijat kokoontuivat aina torstaisin koulujen kevät- ja syyslukukausien ajan. Tapaamiskertoja oli keväällä 22 ja syksyllä 18. Ryhmä kokoontui vaihtelevissa paikoissa lähiseudun luontokohteissa, joten edelleen myös retkellä viihtymistä tulineen ja eväshetkineen päästiin harjoittelemaan perusteellisesti. Samalla tutustuttiin kotiseutuun ja sen luontoon laajasti.

Seikkailijaryhmän teemoja olivat vuoden aikana eräjorma, osallistuja sekä luonto, luonnon suojelu ja luonnossa liikkuminen. Lisäksi toteutettiin lippukunnan yhteisen teeman, Kehittyvien perinteiden Suomi, mukaisia aktiviteetteja. Eräjormailua edistimme muun muassa harjoittelemalla talviretkeilytaitoja Pohjan tuoreimmalla luonnonsuojelualueella, jossa kuulumme Måns Gardbergilta vapaaehtoisesta suojelusta. Petoyhdyshenkilö Timo Rossi puolestaan kertoi meille suurpedoista samalla, kun teimme tulet lumihankeen. Mikon ohjeistuksella toteutimme kolme upeaa lumikammia metriseen hankeen. Koska talvikeliä oli, pääsimme hiihtämään Lammasjärven maastoon. Pimeässä ja mäkisessä metsässä hiihtäminen ei ole aina kevyttä tai helppoa! Varustautumista ja varushuoltoa harjoiteltiin erityisesti talvileirin yhteydessä. Kävimme varta vasten liikkumassa myös erityisen hankalakulkuisessa maastossa, jossa talvikaudella mukana ollut australialaisvaihto-oppilas Ada Banks sai todeta seikkailijat tottuneemmiksi lumessa tarpojiksi. Harjoittelimme samalla kännykän kanssa suunnistamista. Vähän keväämmällä jokainen vartio sai läpimärässä metsässä tulet syttymään ilman kotoapuja. Kalliolaskeutumista treenasimme pari kertaa Björnsbyn samettivuorilla. OK Raseborgista tultiin opettamaan seikkailijoille suunnistusta. Ensiapuakin harjoiteltiin, joskaan sitä ei Sepelissä vielä todettu ryhmän vahvuusalueeksi.

Partioihanteita ja symboleita kertailtiin perinneteeman puitteissa säännöllisesti ja esitettiin myös pantomiimina muutamaankin otteeseen. Päivän hyvä työ ja toisen auttaminen sekä valmiina oleminen, olivat toistuvia teemoja. Hyväksi työksi kelpasi esimerkiksi lettujen valmistus tarpojille trangialla. Letut ovat myös osa partioperinnettä! Samoin sitä on perinteinen tienvarsisiivous, nyt Pohjan kirkonkylässä innostuksen vallitessa. Kevätkaudella seikkailijat muodostivat neljä vartiota: Ovema (Otukset veden ja maan), Sammakkolaiset, Salmiakkilaiset sekä Tulipapat. Vartiot suunnittelivat ja toteuttivat omat tunnuksensa, huutonsa ja viirinsä. Keskustelimme itselle tärkeistä perinteistä ja suomalaisuudesta. Kysyimme niistä myös tekoälyltä. Harjoittelimme ryhmässä toimimista ja jopa marssimista, partioparaatia varten. Riviin järjestäytyminen kuuluu seikkailijoiden taitoihin.

Toukokuussa tutustuimme meriluontoon Tvärminnen biologisella asemalla. Mukana olivat myös siirtyvät sudarit. Meressä oli kiva kahlata. Yllättäviäkin ötököitä löytyi rakkohaurun seasta. Seikkailijapeli Sepeli pidettiin Kopparön maastoissa Skåldössä. Siihen osallistui 16 seikkailijaa ja kolme tarpojaa. Retki venyi valoisaan kesäyöhön, kun Sampo ei ollut tarkistanut lautta-aikatauluja.

Origamilinnoja japanilaisen partiojohtaja Nao Fujimoton kanssa Kivijärvellä. Kuva: Marco Casagrande

Syyskaudella keräsimme sieniä ja ylitimme vesistöjä monin eri tavoin. Kajakkia ja suppailuakin pääsi kokeilemaan hyvän sään vielä vallitessa. Peräti seitsemän seikkailijaa suoritti Seppo-radalla siirtymän tarpojiin. Siirtymään liittyi yöpyminen laavulla tai näreen alla Ovanmalmilla, jossa mukana olivat sinne omia polkujaan vaeltaneet vanhemmat tarpojat.

Löimme kaksi kärpää yhdellä iskulla tutustumalla sekä kotiseutuhistoriaan että luonnon monimuotoisuuden vaalimiseen Skarpkullassa Kåre Pihlströmin opastuksella. Suunnistusta ja ensiapua harjoiteltiin syksylläkin, uusi teema oli pelastaja. Gölen rannan lisäksi Päämminen laavukin on kiva. Raaseporista löytyy myös upeita luolia, esim. Gennäsistä. Siellä hyvä vartiotoiminta tulikin ihan tarpeeseen illan hämärtyessä. Rakkaaseen kotiseutuun tutustumista jatkettiin ja uusi vuori löytyi Lammasjärven pohjoispäästä. Nuotion sytyttämistä ei voi harjoitella liikaa. Välillä on muistettu leikkiäkin. Erityisen mukavaa se on syyspimeässä metsässä. Tähtiä ja heikkoja jäitä opeteltiin Söudonilla kuun valossa.

Osallistujia oltiin taas, kun tempaisimme joulukalenterimyynnin merkeissä Karjaalla.

Seikkailijatoiminnasta vastasivat kevätkaudelle yhteisvastuullisesti edellisen vuoden tapaan Mikko Harkonmaa, Immo Aakkula ja Marco Casagrande. Syyskaudella vastuusampona toimi

Immo Aakkula. Toimintaan saatiin tervetullutta lisävoimaa, kun Samuli Lindholmin liittyi vetäjiin. Mikko Harkonmaa jatkoi erägurunamme ja metsätonttunamme. Bastiaan Baaij on ollut mukana yhtenä aikuisena lähes kaikissa seikkailijoiden ja tarpojen tapaamisissa. Hän on tuonut mukanaan oman luovan ja myönteisen panoksensa ryhmän olemiseen.

Vesistön ylitystä Pohjanpitäjänlahden kaislikoissa. Kuva: Bastiaan Baaij

Tarpojat ja samoajat

Tarpojatoimintaan virisi uutta tuulta syksyllä, kun kahdeksan seikkailijaa siirtyi tarpojiin. Vastaanottavia tarpoja oli tässä vaiheessa mukana neljä. Syksystä alkaen seikkailijoiden ja tarpojen viikkotapaamiset on pidetty pääsääntöisesti samassa paikassa ja samaan aikaan. Tehtäviä ja toimintaa on kuitenkin eriytetty, vaikka teemat ovat olleet pääosin yhteiset. Kaiken kaikkiaan tarpoja on vuonna 2024 ollut yhteensä 16. Lisäksi kokeilijoita tai vieraita on ollut

kolme. Uudet tarpojat olivat jo valmiiksi yhteen kasvanut ja motivoitunut partiolaisryhmä. Yhteistoiminta seikkailijoiden kanssa on ollut saumatonta ja monella on läheisiä kavereita molemmissa ryhmissä.

Tarpojat kokoontuivat kevätkaudella 9 kertaa ja syyskaudella yhteensä 18 kertaa, mukaan lukien siirtymä.

Kevätkauden huipennus oli osallistuminen Hanki 42-partiotaitokilpailuun, jossa neljän tarpojan vartio (Siiri, Matilda, Varpu, Aappo) saavutti upeasti sijan 4/11. Muutoin kevätkauden teemana oli selviytyjätarppo.

Tarpojasiirtymä suoritettiin 7.-8.9. Ovanmalmilla. Vanhat tarpojat vaelsivat järvelle rinkat selässä ja siirtyvillä oli päivällä Seppo-peli Fiskarsissa ja pieni maastosiirtymä Ovanmalmilla. Yöpyminen hirsilaavussa, laavuteltassa, riippareissa tai kuopassa näreen alla. Sienien kerääminen ja kantarellirisotto trangialla. Peuran paistia nuotiolla! Makkaraa. Lääketiedettä opiskeleva Olivia Casagrande suolattiin Polariksen ensiapukouluttajaksi. Uudet tarpojamerkit jaettiin ja lupaukset annettiin järven rannalla nuotion loisteessa.

Tarpojasiirtymä Ovanmalmilla. Kuva: Bastiaan Baaij

Tarpojaryhmän teemoja olivat syksyn aikana luovuus ja selviytyminen, sekä luonto ja erityisesti luonnossa liikkuminen. Vesistön ylityksiä on ollut johdetusti, spontaanisti ja vahingossa. Metsässä on liikuttu kartan ja kompassin kanssa. Sieniä on poimittu ja paistettu trangialla. Långshjö-Porssjö -akselilta löytyi susien syömä iso peura. Ensimmäinen löytyi peräpää ja sitten rintakehä, niska ja komea sarvikruunupää. Vielä osin karvainen, Jarmo Vainaksen nimetty elukka otettiin tarpojalauman maskotiksi, joka seuraa edelleen mukana viikkotoiminnassa. Fiskarsin joulumarkkinoilla kuusen tähtenä oli Jarmon pää ja luut roikkuivat oksilla. Japanilaisen partiojohtaja Nao Fujimoton johdolla tehtiin origamilinnoja Kivijärven rannalla. Nuotiot syttyvät jo määristä maapuista. Lisäksi toteutettiin lippukunnan yhteisen teeman, Kehittyvien perinteiden Suomi, mukaisia aktiviteetteja. Toiminta on tapahtunut yhteisissä puitteissa seikkailijoiden kanssa, mutta ikäkauteen sovelletuilla tehtävillä. Puurojuhlassa jaettiin luovuus-tarppo.

Tarpojaluotsina on toiminut Marco ja johtajapariksi on astunut Samuli järkähtämättömällä otteella. Johtovastuuta ja tehtäviä on jaettu sujuvasti tarpeen mukaan Immon ja Mikon kanssa. Partio-ohjelman yhteinen 5-vuotinen seikkailija+tarpojakausi toteutuu lippukunnassa hienosti. Luotsi vieraili Ukrainassa ja solmi siellä suhteet paikallisiin partiojärjestöihin NOSU ja PLAST. Tarpojat haluavat kehittää kansainvälistä yhteydenpitoa.

Vesitoiminta

Vesitoiminta perustui yksittäisten partiolaisten aktiivisuuteen. Lippukunnan jolla oli käytettävissä. Terhi-sail ei ollut purjehduskunnossa. Lippukunnalle hankittiin soutuvene.

Lippukunnan yhteiset tapahtumat, leirit ja retket

Unelmien keinuhevonen -hanke

Fiskarsin Partiolippukunta Polaris aloitti keväällä 2023 projektin Unelmien keinuhevonen, jossa tarkoituksena oli kerätä jokaiselta Raaseporin kaupungin alakoululaiselta unelma tulevaisuuden kotikaupungista. Partiolaisten tekemien luonnosten ja pahvisten pienoismallien kautta päädyttiin n. 180 cm pitkän ja korkean keinuhepon lopulliseen suunnitelmaan, joka toteutettiin Fiskarsin käsityöläisten avulla Nikarin puusepänpajassa keväällä 2024. Samaan aikaan käytiin neuvotteluja kaupungin sivistystoimenjohtajien (ruotsin- ja suomenkielisten) ja koulujen rehtoreitten kanssa. Syksyllä -24 keinuheppa aloitti vierailemaan kouluissa ja noin puolen vuoden rupeaman jälkeen hepon vatsassa oli noin 1 800 oppilaan unelmat kaikista Raaseporin 17. suomen- ja ruotsinkielisestä koulusta. Maaliskuun 2025 loppupuolella Unelmien keinuhevonen laukkasi Raaseporin kaupungintalolle, jossa kaupunginjohtaja Petra Theman otti hevosen, unelmat ja partiolaiset vastaan. Aikovat kuulemma tapetoida kaupunginvaltuuston istuntosalin näillä lasten unelmilla ja muutoinkin suhtautuivat Polariksen partiolaisten toimintaan hämmästyneen kunnioittavasti. Hanketta on tukenut Sophie von Julinin säätiö.

Polaris on sitoutunut unelmien toteuttamiseen. Jokainen unelma löytyy Excelistä ja jokainen unelma on yhtä tärkeä siitä ”oma apina” -unelmasta siihen että ”kaikilla kavereillakin olisi kotona asiat hyvin”. Tässä vielä linkki unelmien luovutustilaisuuteen kaupungintalolla: <https://youtu.be/7Pwxn0brfQU?si=GF3IF-HBIAtFfCLE>

Unelmien keinuhevonen. Kuva: Marco Casagrande

Talvileiri pe 16. - su 18.2.2024

Helmikuussa lippukunta järjesti toisen talvileirinsä ”tunnetussa historiassa”. Leiri sijoittui jälleen partiokämppä Davatorpiin Tammisaaren Västerbyhyn. Leirille osallistui 30 eri ikäistä partiolaista, joista kahdeksan aikuisia. Yöpyminen tapahtui Karis Gossarnilta lainatussa

vedenpitävässä PJ-teltassa parissa retkiteltassa ja lippukunnan Hawu 4:ssä. Nuorimmat ja muutoin mukavuudenhaluiset yöpyivät itse torpassa. Lippukunnanjohtaja sen sijaan koisi tyylikkästi omassa riipparissaan. Leiriläiset harjoittelivat partiotaitoja seuraavilla rasteilla: puuhoolto, vedenkanto, veden lämmittäminen, kipinä, tiskaus, ruuanlaitto, ohjelma leirinuotiolla, majoitteen teko, majoitteen purku ja siivous. Oliverin katoaminen kesken iltajuttujen aiheutti suuretsinnät. Erinomaisen ensiavun ansiosta kadonnut lammas tervehtyi ennätysajassa.

Partioparaati 28.4.2024

Polariksen 12 hengen tiimi sudareista aikuisiin osallistui Pääkaupunkiseudun partiolaisten partioparaatiin Helsingissä. Kokemus isolla kirkolla oli mieleenpainuva. Samassa yhteydessä tehtiin pikatutustuminen Kansallisarkistoon. Paluumatkalla nautittiin jätskit Larun Kasinonrannalla hienossa kevätsäässä.

Partioparaatiin lähdettiin polarismobiililla. Kuva: Immo Aakkula

Kevätkauden kaatajaiset 24.5.2024

Kevätkausi kaadettiin partioradalla Pohjan Gummnäsissä. Kaikki ikäkausiryhmät olivat mukana.

Kimara-leiri 26.7.–2.8.2024

Pääkaupunkiseudun partiolaisten 6 000 kärsän suurleiri Kimara järjestettiin Evolla 26.7.–3.8.2024. Sinne osallistui Polariksesta sudenpentulauma Marjukan johdolla, seikkailijoita Marcon ja Bastiaanin kanssa, sekä tarpoja Lassen johdolla. Lasse toimi myös yhtenä

leirilippukunnanjohtajista. Polariksen oma puolijoukkue teltasta osoittautui käyttökelvottomaksi ensimmäisellä rankkasateella, mutta Marjukka sai taitoa uuden teltan Karis Gåssarna -lippukunnalta ja toimitettua leirille. Vettä tuli toisinaan varsin huolella. Sudenpennuille oli hankittu oma uusi hyväkokoinen kaaritetla. Seikkailijat majoituivat pj-telttaan. Tarpojilla oli oma teltta ja omia riippareita. Leirin tarjoama ruoka ei aivan vastannut kasvavien nuorten kulutusta ja muonatydydennystä jouduttiin pyytämään Tuulalta ja Päiviltä, jotka sen myös toimittivat. Metsästä löytyi runsaasti kanttareille. Japanilainen partiojohtaja Nao Fujimoto kävi vierailemassa, saunomassa ja yöpymässä Polariksen leirissä. Päivät olivat täynnä hyvin järjestettyä ohjelmaa ja järven rannassa oli maailman suurin telttasauna. Pitemmän leirin osastolla pysyi moraalilla korkealla läpi koko leirin ja nuoremmat sinnittelivät hienosti mukana.

Syyskauden avaus 22.8.2024

Syyskausi alkoi jalopuumetsikön istutustalkoilla Risslassa. Tempaus oli samalla varainhankintaa, josta Lumo-ohjelman puitteissa saimme korvauksen. Istutushommat maistuivat niin lapsille kuin aikuisille. Myös vanhempia oli kivasti mukana. Pääsemme seuraamaan monimuotoisen metsän kehittymistä.

Puurojuhla 5.12.2024

Puurojuhlaa vietettiin Fiskarin urheilijoiden majalla joulukuun viidentenä päivänä. Puurojuhlaan osallistui ennätysmäärä partiolaisia, ei-vielä-partiolaisia, partiolaisten perheenjäseniä ja kutsuvieraita Polariksen yhteistyöyhdistyksistä Fiskarsin kyläyhdistyksestä, Karjaan Urasta ja MLL:n Fiskarsin osastosta. Kaikkiaan puuronsyöjiä oli hiukan yli 70. Puuroa syötiin kunnioitusta herättävät 17 litraa. Pukki vieraili perinteiseen tapaan puurojuhlassa ja jakoi pikkupaketteja juhlavieraille. Lisäksi kiitettiin kalenterimyynnissä kunnostautuneita partiolaisia ja jaettiin kunniamerkkejä vuoden aikana ansioituneille Polariksen jäsenille.

Jäsenistö

Lippukunnan jäsenmäärä vuonna 2024 pysyi vahvana ja oli vuoden lopussa 71. Säännölliseen viikkotoimintaan osallistuvien tarpojen, seikkailijoiden ja sudenpentujen määrä oli 41 partiolaista. Perhepartion alle seitsemänvuotiaita pikkukarhuja oli 11. Myös Polariksen aikuispartioryhmä pysyi vahvana, 17 partiolaista.

Lippukunnan jäsenet ovat Karjaan, Pohjan ja Fiskarsin alueilta. Jäsenistöstä suurin osa on äidinkieleltään suomenkielisiä. Muita jäsentämme kotikieliä ovat hollanti, kiina, ruotsi ja englanti. Toimintakielemme on suomi, mutta käytämme myös ruotsin ja englannin kieltä. Monikulttuurisuus on meille rikkaus, jota myös nostamme toiminnassamme esille.

Koulutustoiminta

Immo Aakkula osallistui tammikuun paukkupakkasilla partiojohtajakoulutukseen ja pääsi nukkumaan yksin teltassa -25 asteen pakkasella. Partiojärjestelmään tutustuminen tuntui

tärkeältä.

Lasse Lampenius osallistui lippukunnanjohtajakoulutukseen.

Marco Casagrande suoritti erätaito ykkösen, retkikokkikoulutuksen ja luotsikoulutuksen.

Marco osallistuu Suomen Partiolaisten erätaitokoulutuksen uudistamiseen työryhmän jäsenenä.

Marjukka Lampenius toimi Suomen Partiolaisten perhepartiotoinnin vastuuhenkilönä.

Taustayhteisönä Fiskarsin kyläseura

Lippukunnilla on usein ainakin yksi taustayhteisö, joka tukee partiotoimintaa päätoimensa ohessa.

Fiskarsin kyläseura toimii Partiolippukunta Polariksen taustayhteisönä mahdollistaen muun muassa tilat eli kolon ja kylätilan.

Kyläseuran ja lippukunnan kesken on tehty yhteistyösopimus. Kyläseuran rooli taustayhteisönä näkyy monella tavalla. Yhteistyö näkyy siinä, että neuvottelemme yhdessä kun teemme sopimuksia muiden ruukin toimijoiden kanssa. Lippukunnalla ja kyläseuralla on yhteiset tilat: kolo, jossa samassa tilassa on kyläseuran biljardihuone, sekä kylätila missä lippukunta voi pitää tapahtumia. Kyläseura ei peri lippukunnalta vuokraa tiloista. Lippukunnan välineet ovat kyläseuran käytettävissä ja toisin päin. Järjestämme yhdessä tapahtumia ja tempauksia kylällä ja koko toimintaa leimaa vastavuoroisuus. Kyläseura on tukenut lippukuntaa vasta- ja myötätuudessa, ja oli pelastaja, kun lippukunnan toiminta hiipui muutama vuosi sitten, ylläpitäen tiloja ja varusteita.

Varainhankinta ja talous

Saatuja yleisavustuksia vuonna 2024 oli Raaseporin kaupungin myöntämä nuorisovastustus 1400 euroa. Käytettävissä oli myös Sophie von Julinin säätiön myöntämä 7 000 euron avustus Unelmien Keinuhevonen -hankkeelle.

Syyskauden avaus oli samalla varainhankintatilaisuus. Varainhankinta tapahtui istuttamalla jalopuumetsikkö Fiskarin Risslaan. Tämä ilahduttavalla innolla toteutettu työ tuotti lippukunnan toimintaan 525 euroa. Suurin varainhankintatempaus oli jokavuotinen partiolaisten adventtikalenterien myynti. Siinä tehtiin kautta aikain suurin myynti, yhteensä 490 myytyä kalenteria, mikä tuotti lippukunnan toimintaan 2162 euroa. Lapset siis rahoittivat lippukunnan toimintaa olennaisilta osin itse tekemällään työllä.

Ensimmäistä kertaa lippukunnan historiassa Polariksen partiolaiset ansaitsivat hopeisia tonttumerkkejä. Yli 50 kalenteria myivät Jaakko Kamunen, Sonja Lahtivirta ja Toivo Forss.

Kahdentoista kalenterin tonttumerkin suorittivat kaikki sudenpennut, 12 seikkailijaa ja seitsemän tarpojaa.

Hallinto

Partiolippukunta Polaris ry:n hallituksessa oli vuonna 2024 vain kolme henkilöä: Lasse Lampenius (PJ), Immo Aakkula ja Marco Casagrande. Yhdistyksellä oli haasteita myös pestien jakamisessa. Hallitus kokoontui seitsemän kertaa, pääasiassa etäyhteyden välityksellä. Hallinnollinen työ keskittyi voimakkaasti puheenjohtajalle.

Yhdistyksen syyskokouksessa Gastro Café Lavanderiassa Fiskarsissa yhdistykselle valittiin uusi hallitus ja puheenjohtaja. Uusi hallitus muodostui seitsemänjäseniseksi, mikä oli varsin ilahduttavaa ja kieli hyvin tehdystä työstä. Yhteistyö uuden kirjanpitäjän kanssa sujui hyvin.

Ansiomerkit

Partiolippukunta Polaris ry:n jäsenille myönnettiin vuonna 2024 yksi Uudenmaan partiopiirin pronssinen ja yksi rautainen ansiomerkin sekä Suomen partiolaisten Collanin solki ansioituneesta työstä partion hyväksi. Uudenmaan pronssisen ansiomerkin sai lippukunnanjohtaja Lasse Lampenius ja rautaisen seikkailijasampo Immo Aakkula. Katri Ojala sai Collanin soljen.